

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : 2021/547
Toplantı Tarihi/Sayısı : 17.8.2021/157
Karar Numarası : 2021/191
Başvuran : G. Ç. (T.C. : ..)
Başvuran Vekili :
Muhatap Kurum/Kişi : N. A.
Muhatap Adres : ..

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle bir web sitesinde ilanını gördüğü Kırklareli'nin Merkez ilçesinde bulunan daireyi kiralamak istediğini, yapılan telefon görüşmesinde dairenin bekâr ve erkek olduğu için kendisine kiralanmak istenmediğinin beyan edildiğini ve karşılaştığı söz konusu muamelenin ayrımcılık yasağını ihlal ettiğini iddia etmektedir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuru, 12/06/2020 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru dilekçesi ve eklerinin yapılan ön incelenmesinde, başvurunun ön inceleme şartlarını taşıdığı tespit edilmiştir.
4. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle; 10/06/2020 tarihinde bir web sitesinde “kiralık” ilanını gördüğü Kırklareli ilinde bulunan daire hakkında bilgi almak amacıyla muhatabı aradığını, muhatabın kendisine öğrenci olup olmadığını ve evi kiralayacak kişinin cinsiyetini özellikle sorduğunu, evde sıkıntı çıkaracaklarını düşündüğünden erkeklere ve öğrencilere ev veremeyeceğini söylediğini iddia ederek cinsiyeti nedeniyle karşılaştığı ayrımcı muamelenin ortadan kaldırılmasını talep etmektedir.
5. 6701 sayılı Kanun'un 18'inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca ihlal iddiasına muhatap ev sahibi Ü. A. ve iddialara konu telefon görüşmesini gerçekleştiren muhatap N. A.'dan başvuranın iddialarıyla ilgili olarak yazılı görüş talep edilmiştir. Dosyanın esas incelemesi aşamasında Covid-19 pandemisi nedeniyle geçici olarak kızının yanına taşınan muhatabın adresine ulaşamadığı ve mevcut adresi polis araştırması marifetiyle bulunmuştur. Bu nedenle de muhatapların yazılı görüşleri ancak 26/05/2021 tarihinde Kurumumuza ulaşmıştır.
6. Muhatap N. A. cevabi yazısında; başvuru dilekçesinde bahsi geçen taşınmazın sahibinin kızı Ü. A. olduğunu, iddialara konu dairenin kiralık ilanının bulunduğu internet sitesine kendi iletişim bilgilerinin verildiğini ve kiracı adaylarıyla görüşmeleri kendisinin gerçekleştirdiğini, başvuranın olay tarihinde telefonla ilandaki daireyi kiralamak istediğini kendisine bildirmesi üzerine dairenin bulunduğu binanın aile apartmanı olduğunu bu nedenle de aile birliği olan kiracılar ile sözleşme yapmayı tercih ettiklerini söylediğini, sonrasında ise başvuranın şikâyet yollarını kullanacağını söyleyerek telefonu kapattığını iddia etmektedir. İkinci muhatap malik Ü. A. ise cevabi yazısında; söz konusu dairenin maliki olduğunu fakat annesi muhatap N. A.'ın gerçekleştirdiği telefon görüşmesi hakkında herhangi bir bilgisi olmadığını ifade etmiştir.
7. 6701 sayılı Kanun'un 18'inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca muhataptan alınan yazılı görüş, 01/06/2021 tarihinde başvurana iletilmiş ve yazılı görüşü talep edilmiştir. Sonrasında başvuran ile iletişime geçilerek yazılı görüşü 22/06/2021 tarihinde Kurumsal e-posta hesabı üzerinden alınmıştır.

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

8. Başvuran, muhatabın cevabına ilişkin olarak verdiği yazılı görüşünde; bahse konu kiralık ilanı bulunan daire için muhatap ile telefonla görüşmesi gerçekleştirdiğini, muhatabın kendisine öğrenci olup olmadığı ve evde kaç kişi kalacağına dair sorular sorduğunu ve aldığı cevap karşısında daireyi öğrenciye kiralamayı düşünmediklerini hatta erkek öğrenciler ile kesinlikle kira sözleşmesi tesis etmeyeceklerini aktardığını, bu muamelenin nedenini sorduğunda ise öğretmenlik mesleğinden ötürü erkek psikolojisini iyi bildiğini bu nedenle erkek öğrenciler ile kira sözleşmesi yapmayacağını söyleyerek telefonu kapattığını iddia etmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

9. Anayasa'nın "Kanun önünde eşitlik" kenar başlıklı 10'uncu maddesi şu şekildedir; *"Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. (...)* (Ek fıkra: 7/5/2010-5982/1 md.) *Çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar."*

10. 20/04/2016 tarih ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Tanımlar" başlıklı 2'nci maddesinin (b) ve (d) bendi şöyledir: *"b) Ayrımcılık talimatı: Bir kişinin kendi nam veya hesabına eylem ve işlemlerde bulunmaya yetkili kıldığı kişilere veya bir kamu görevlisinin diğer kişilere verdiği ayrımcılık yapılmasına yönelik talimatı, d) Doğrudan ayrımcılık: Bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi"* ifade eder.

11. 6701 sayılı Kanun'un "Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı" kenar başlıklı 3'üncü maddesine göre; *"(1) Herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşittir. (2) Bu Kanun kapsamında cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temellerine dayalı ayrımcılık yasaktır. (3) Ayrımcılık yasağının ihlali hâlinde, konuya ilişkin görev ve yetkisi bulunan kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ihlalin sona erdirilmesi, sonuçlarının giderilmesi, tekrarlanmasının önlenmesi, adli ve idari yoldan takibinin sağlanması amacıyla gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür. (4) Ayrımcılık yasağı bakımından sorumluluk altında olan gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri, yetki alanları içerisinde bulunan konular bakımından ayrımcılığın tespiti, ortadan kaldırılması ve eşitliğin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür"*.

12. 6701 sayılı Kanun'un "Ayrımcılık yasağının kapsamı" kenar başlıklı 5'inci maddesinin birinci fıkrasında; *"Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar."* ve üçüncü fıkrasında; *"Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve bunlar tarafından yetkilendirilenler, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine, bunların kiralanması, kira akdinin şartlarının belirlenmesi, kira akdinin yenilenmesi veya sona erdirilmesi, satışı ve devri süreçlerinin hiçbirinde ayrımcılık yapamaz."* hükmü yer almaktadır.

13. Anılan Kanun'un "Ayrımcılık türleri" kenar başlıklı 4'üncü maddesinin birinci fıkrasında, ayrımcılık türleri *"a) Ayrı tutma. b) Ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama. c) Çoklu ayrımcılık. ç) Doğrudan ayrımcılık. d) Dolaylı ayrımcılık. e) İşyerinde yıldırma. f) Makul*

düzenleme yapmama. g) Taciz. ğ) Varsayılan temele dayalı ayrımcılık.” olarak sıralanmıştır.

14. 6701 sayılı Kanun’un 9’uncu maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde, Kurumun, “*ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*” le görevli olduğu düzenlenmiştir.

15. Mezkûr Kanun’un 25’inci maddesine göre, “(1) *Ayrımcılık yasağının ihlali hâlinde, bu ihlalin etki ve sonuçlarının ağırlığı, failin ekonomik durumu ve çoklu ayrımcılığın ağırlaştırıcı etkisi dikkate alınarak ihlalden sorumlu olan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri hakkında bin Türk lirasından on beş bin Türk lirasına kadar idari para cezası uygulanır*”.

16. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun “İdarî yaptırım kararı verme yetkisi” başlıklı 22’nci maddesinin birinci fıkrasına göre; “*Kabahat dolayısıyla idarî yaptırım kararı vermeye ilgili kanunda açıkça gösterilen idarî kurul, makam veya kamu görevlileri yetkilidir*”.

IV. DEĞERLENDİRME

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden Değerlendirme

17. 20/04/2016 tarihli ve 29690 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu’nun “Başvurular” başlıklı 17’nci maddesinin 1’inci fıkrasında “*Ayrımcılık yasağı ihlalden zarar gördüğü iddiasında bulunan her gerçek ve tüzel kişi Kuruma başvurabilir*” hükmü bulunmaktadır. Aynı maddenin ikinci fıkrasına göre; “*İlgililer, Kuruma başvurmadan önce bu Kanuna aykırı olduğunu iddia ettikleri uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep eder. Bu taleplerin reddedilmesi veya otuz gün içerisinde cevap verilmemesi hâlinde Kuruma başvuru yapılabilir. Ancak Kurum, telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ihtimali bulunan hâllerde, bu şartı aramadan başvuruları kabul edebilir.*” Başvuru dilekçesi ve eklerinde; Kurumumuza başvuru yapılmadan önce, Kanuna aykırı uygulamanın düzeltilmesi maksadıyla ilgili tarafa başvurulduğuna dair internet tabanlı mesajlaşma uygulaması (whatsapp) yazışması sunulmaktadır. Bahse konu yazışmada söz konusu uygulamanın düzeltilmesi talebinin bulunduğu; ancak dosya içeriğinden muhatapın bu talebe 30 gün içerisinde herhangi bir cevap vermediği anlaşılmaktadır. Bu nedenle 6701 sayılı Kanun’un 17’nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan ilgili tarafa başvuru koşulunun başvuran tarafından yerine getirildiği sonucuna varılmıştır.

18. Başvuruda medeni hali nedeniyle Ü. A.’ın maliki olduğu dairenin N. A. tarafından kendisine kiralanmadığı iddia edilmektedir. Başvuruda, kabul edilebilirlik açısından değerlendirilmesi gereken diğer husus; taşınmaz maliki muhatap Ü. A.’ın ayrımcılık iddiasına konu olaylara iştirakinin olup olmadığıdır. 6701 sayılı Kanun’un 4’üncü maddesinin 1’inci fıkrasının (b) bendinde ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama ayrımcılık türleri arasında sayılmıştır. Mezkûr Kanun’un 2’nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine göre ise ayrımcılık talimatı “*Bir kişinin kendi nam veya hesabına eylem ve işlemlerde bulunmaya yetkili kıldığı kişilere veya bir kamu görevlisinin diğer kişilere verdiği ayrımcılık yapılmasına yönelik talimatı*” ifade etmektedir. İncelemeye konu başvuruda, 6701 sayılı Kanunda tanımı yapılan şekilde bir ayrımcılık talimatının mevcut olmadığı konusunda tarafların aynı yönde açıklamalarının bulunduğu anlaşılmaktadır. Şöyle ki; muhatap taşınmaz maliki Ü. A., yazılı görüşünde, annesi muhatap N. A.’ın gerçekleştirdiği telefon görüşmesi hakkında herhangi bir bilgisi olmadığını ifade etmiştir. Muhatap N. A. ise iddialara konu dairenin kiralık ilanının bulunduğu internet sitesine kendi iletişim bilgilerinin verildiğini ve kiracı adaylarıyla görüşmeleri kendisinin gerçekleştirdiğini öne sürmüştür. Yine başvuranın da gerek başvuru dilekçesinde gerekse ikinci yazılı görüşünde Ü. A. hakkında herhangi bir beyanda bulunmadığı görülmektedir. Dolayısıyla taşınmaz maliki Ü. A.’ın iddialara konu olaylara iştiraki bulunmadığı değerlendirildiğinden; taraf sıfatı olmayan muhatap Ü. A. açısından başvurunun kabul edilemez olduğu kanaatine varılmıştır.

19. Başvuran ile kira görüşmelerini gerçekleştiren, taşınmaz malikinin annesi muhatap N. A.

açısından ise; ayrımcılık iddialarının incelenmesinde 6701 sayılı Kanun'un 5'inci maddesinin üçüncü fıkrasındaki; *"Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve bunlar tarafından yetkilendirilenler, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine, bunların kiralanması, kira akdinin şartlarının belirlenmesi, kira akdinin yenilenmesi veya sona erdirilmesi, satışı ve devri süreçlerinin hiçbirinde ayrımcılık yapamaz"* hükmünde ihlal iddialarının muhataplarında malik olma şartının özellikle aranmadığı belirtilmiş olup, kira akdi yapma konusunda yetkilendirilenlerin de kira ilişkisinin tüm sürecinde ayrımcılık yasağına riayet etmesi gerekmektedir. Bu çerçevede, muhatap N. A.'ın, her ne kadar iddialara konu taşınmazın maliki olmasa da kiralık ilanının bulunduğu internet sitesinde iletişim bilgilerinin olması ve başvurularla ayrımcılık iddialarının gündeme geldiği telefon görüşmelerini bizzat gerçekleştirmesi gerekçeleriyle; somut başvuru özelinde taraf sıfatının mevcut olduğuna kanaat getirilmiştir. Bu bağlamda muhatap N. A. açısından; başvuranın iddialarının kabul edilmezliğine karar verilmesini gerektirecek herhangi bir husus bulunmadığından başvurunun, kabul edilebilir olduğu kanaatine varılarak, esas yönünden incelenmesinin uygun olduğu değerlendirilmiştir.

b. Esas Yönünden Değerlendirme

20. Ayrımcılık yasağı, uluslararası insan hakları hukukunun temelinde yer almakta ve pek çok uluslararası insan hakları sözleşmesinde özel olarak düzenlenmektedir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 14'üncü maddesine göre; *"Bu Sözleşmede tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasi veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan güvence altına alınır"*.

21. Eşitlik ilkesinin ve ayrımcılık yasağının temeli; dürüstlük kuralı, hakkaniyet ilkesi, ahlak kuralı, anayasal eşitlik ilkesi gibi farklı kavram ve kurallara dayanılarak açıklanmaya çalışılmaktadır. Kişiler arasında eşitliğe aykırı olarak gerçekleştirilen her türlü ayrımcı muamelenin yasaklanması devletin temel görevidir. Dolayısıyla Devletin bizatihi kendisi ayrımcı muamele yapamayacağı gibi kişiler arasında gerçekleşen ayrımcı muamelelere de göz yumamayacaktır.

22. Somut olayda başvuran, ev kiralama konusunda cinsiyeti nedeniyle ayrımcılığa maruz kaldığını iddia etmektedir. Muhatap ve başvuran arasında gerçekleşen görüşmelerde söz konusu evin kiralanmasında ön koşul olarak cinsiyet ve medeni hal durumlarının belirtilmesinin istenmesi üzerinden gerçekleşen diyaloglar ve somut olayın niteliği, başvuranın ayrımcı muamele iddialarının cinsiyeti ve medeni halinden kaynaklandığını göstermektedir. Başvuran, muhatapın kendisine öğrenci olup olmadığını ve evi kiralayacak kişinin cinsiyetini özellikle sorduğunu, evde sıkıntı çıkaracaklarını düşündüğünden erkeklere ve öğrencilere ev veremeyeceğini söylediğini öne sürmüştür. Muhatap taraf ise söz konusu iddialara karşılık; başvuran ile gerçekleştirilen telefon görüşmesinde taşınmazın bulunduğu binanın yeni yapıldığını ve aile apartmanı olduğunu, bu nedenle kiracı adayları için aile olmaları şartını aradıklarını söylediğini iddia etmiştir. Dolayısıyla başvuru dosyasında yer alan muhatap tarafın ifadeleri, ikrar niteliğinde olup söz konusu ayrımcı muamele iddialarının somut olayda gerçekleşmiş olduğuna dair kesin bir kanaat oluşmasına neden olmaktadır.

23. Bununla birlikte ayrımcılık yasağının ihlal edildiğinin kanıtlanması, ayrımcılık; kendini açık ve kolayca tespit edilebilen bir şekilde göstermediğinden ve çoğu durumda ayrımcılığa uğradığı iddiasında bulunan kişinin, söz konusu iddiasını kanıtlayacak imkân ve araçlara sahip olması mümkün olmadığından oldukça güçtür. Bu nedenle ayrımcılık yasağı söz konusu olduğunda ilke olarak ispat yükünün yer değiştirdiği kabul edilir. (TIHEK, 2020/363, 25.08.2020, Para.51). Başvuruda muhatap, başvuranın medeni hali nedeniyle ayrımcı muamelede bulunduğunu kabul etmekle beraber başvuranın cinsiyetinden ötürü ayrımcılığa maruz kaldığı iddialarına ise herhangi bir yanıt vermemektedir. Belirtilen sebeplerle ayrımcı muamelenin altında yatan nedenin başvuranın hem medeni hali hem de cinsiyeti olduğu

değerlendirilmektedir.

24. Ayrımcı muameleye ilişkin haklı ve makul bir gerekçenin varlığı bakımından, AİHM kararlarında; ayrımcılık, objektif ve makul bir neden olmaksızın, aynı durumdaki kişilere farklı muamelede bulunmak olarak tanımlanmıştır (Willis, para. 48, Okpisz v. Almanya, 59140/00, 25.10.2005, Para. 33). Ayrıca AİHM'ye göre Sözleşme'nin 14'üncü maddesi çerçevesinde bir muameledeki farklılık, objektif ve makul bir haklılığa sahip değilse, başka bir deyişle meşru bir amaç izlemiyorsa veya başvuru araçları ile gerçekleştirilmek istenen amaç arasında makul bir orantılılık ilişkisi bulunmuyorsa, ayrımcılık oluşturur (AİHM, Abdulaziz, Cabales ve Balkandali v. Birleşik Krallık, 9214/80, 25.05.1985, Para. 72). Yukarıdaki açıklamalar doğrultusunda, muhatapın taşınmazının bulunduğu binanın yeni yapıldığı ve aile apartmanı olduğu, bu nedenle de kiracı adayları için aile olmaları şartını aradıklarına ilişkin beyanın; objektif ve makul bir gerekçeden yoksun olduğu değerlendirilmektedir. Zira kira ilişkisinin nevi gereği sözleşmenin kiracı ve kiraya veren şeklinde iki tarafı bulunduğu ve taşınmazın olduğu binadaki diğer daire sahiplerinin de muhatapın tesis edeceği özel hukuk sözleşmelerine herhangi bir dahlinin bulunmasının hukuken mümkün olmayacağı hususları da dikkate alındığında; başvurana yönelik gerçekleştirilen farklı muamelenin meşru bir amaç izlemediği kanaatine ulaşılmıştır. Nitekim Kurulumuz, önceki kararlarında kira görüşmeleri esnasındaki medeni hal ve cinsiyet temelinde gerçekleştirilen ayrımcı muameleleri idari yaptırıma bağlamış olup karar gerekçelerinde de bu muamelelerin objektif ve meşru amaca dayalı olup olmadığı değerlendirmesine özellikle yer vermiştir. Kurulun 2018/69 sayılı kararında, muhatapın maliki olduğu evlerde bekâr bir insana kıyasla aralarında evlilik bağı bulunan bir ailenin kiracı olarak yaşadıkları süre zarfında daha özenli bir tutum sergileyeceklerine ve diğer dairelerde yaşayan aileleri genel olarak kabul gören ahlaki değer yargıları açısından rahatsız etmeyeceklerine dair varsayımının mevcut olduğunu ve objektif bir temelden yoksun olan söz konusu varsayımlardan hareketle evin başvurana verilmemesiyle elde edilmek istenen amacın meşruluğundan söz etmenin mümkün olmadığını belirterek ayrımcılık yasağının ihlal edildiği sonucuna ulaşmıştır. (TIHEK, 2017/2939, 27.06.2018, Para.34)

25. Diğer taraftan, her ne kadar söz konusu başvuru dilekçesinde öncelikle cinsiyet temelinde ayrımcılığa maruz kalındığı iddiasında bulunulmuşsa da muhatap tarafın yazılı görüşündeki 'kiracı adayları için aile olma şartını aradıkları' söylemi, somut olay bakımından cinsiyet ve medeni hal temelinde ayrımcı muamelenin birlikte ortaya çıktığını göstermekte ve çoklu ayrımcılık türünü gündeme getirmektedir. 6701 sayılı Kanun'un "Tanımlar" başlıklı 2'nci maddesinde çoklu ayrımcılık; "Ayrımcı uygulamanın birden fazla ayrımcılık temeli ile ilişkili olması" şeklinde tanımlanmaktadır. Bir vakada kişinin birden fazla farklı kişisel özelliğinden ötürü ayrımcılığa uğraması sonucunda çoklu temelde ayrımcılık meydana gelmektedir. Çoklu temelde ayrımcılık türünde, kişiye karşı birden fazla kişisel özelliği nedeniyle ayrımcılık yasağına aykırı tutum ve hareketlerde bulunulmaktadır. Çoklu temelde ayrımcılık yasağının ihlal edilmesi durumunda muamelenin sonuçları daha da ağırlaşmakta ve çarpan etkisi yaratmaktadır.

26. Tüm bu açıklamalar birlikte değerlendirildiğinde; somut olayda başvurana "medeni hal" ve "cinsiyet" temelinde ayrımcı muamelede bulunularak başvuranın hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit bir şekilde yararlanması engellendiğinden, ayrımcılık yasağının ihlal edildiği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

Açıklanan mevzuat ve gerekçeler çerçevesinde;

1. Başvuru kapsamında ayrımcılık yapılmasına yönelik talimat bulunmaması nedeniyle taraf sıfatı bulunmadığı değerlendirilen Ü. A. bakımından, başvurunun KABUL EDİLMEZ OLDUĞUNA,
2. Başvuranın "medeni hal" ve "cinsiyet" temelinde ayrımcılığa uğradığı iddialarının, muhatap N. A. bakımından, KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,
3. Başvuru konusu olayda, N. A. açısından, 6701 Sayılı Kanun'un 3'üncü maddesinde güvence altına alınan AYRIMCILIK YASAĞI İHLALİ YAPILDIĞINA,
4. Muhatap hakkında 4.000,00-TL İDARİ PARA CEZASI UYGULANMASINA,

5. 6701 sayılı Kanun'un 25. maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca idari para cezasının UYARI CEZASINA DÖNÜŞÜTÜRÜLMESİNE,
 6. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
 7. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemelerinde yargı yoluna başvurulabileceğine,
- 17.08.2021 tarihinde, İsmail AYZ ve Saffet BALIN'ın karşı oyuyla, OY ÇOKLUĞUYLA, karar verildi.

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan

Alişan TIRYAKI
II. Başkan

Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi

Av. Harun MERTOĞLU
Kurul Üyesi

İsmail AYZ
Kurul Üyesi

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi

Muhammet Ecevit CARTI
Kurul Üyesi

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

Ünal SADE
Kurul Üyesi

Zennure BER
Kurul Üyesi